

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců JUDr. Jaromíra Klepše a JUDr. Vladimíra Gabriela Navrátila v právní věci

žalobkyně: **POWER, a.s.**
sídlem Olštýnská 607/1, Praha 8 - Troja
zastoupena Mgr. Ivem Kroužkem, advokátem
sídlem Kroftova 3370/20, Praha 5

proti

žalovanému: **Generální ředitelství cel**
sídlem Budějovická 7, Praha 4

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 6. 2020, č. j. 23769/2020-900000-312,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět sporu

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo na základě odvolání žalobkyně změněno rozhodnutí Celního úřadu pro hlavní město Prahu (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 12. 11. 2019, č. j. 401969-6/2019-510000-12 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“) změněno tak, že se v jeho výroku Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

část textu „*ustanovení § 116 písm. b) a 129 zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách, ve znění pozdějších předpisů*“

(dále jen „*zákon o hazardních hrách*“)“ nahrazuje textem „*ustanovení § 116 písm. b) a § 129 zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách, ve znění účinném do 23. 04. 2019 (dále jen „zákon o hazardních hrách*“)“ a ve zbytku bylo prvostupňové rozhodnutí potvrzeno.

2. Prvostupňovým rozhodnutím správní orgán I. stupně uznal žalobkyni vinnou

A) z přestupku podle § 123 odst. 3 písm. e) zákona o hazardních hrách, a to nedodržení povinnosti uvedené v § 66 odst. 2 zákona o hazardních hrách, spáchaného tím, že na budově provozovny, ve které je umístěn herní prostor provozovny, se opakovaně nachází, v den kontroly tj. 1. 4. 2019 v čase 21:05 hod., loga spojená s provozovatelem hazardní hry, konkrétně se jedná o logo žluté korunky, modré stuhy a červený nápis POWER, a.s. na výloze a oknech provozovny; z jižní strany budovy, ve které se nachází herní prostor, napravo od vchodu je umístěna jedna černě zabeდněná výloha a na ní logo žluté korunky, modré stuhy a červený nápis POWER, a.s.; ze západní strany budovy, ve které se nachází herní prostor, jsou umístěna čtyři černě zabeδněná okna a na každém z nich logo žluté korunky, modré stuhy a červený nápis POWER, a.s, což se považuje za formu propagace, a

B) z přestupku podle § 123 odst. 3 písm. g) zákona o hazardních hrách spáchaného tím, že dne 1. 4. 2019 v provozovně v rozporu s § 68 odst. 4 zákona o hazardních hrách neumožnila po celou provozní dobu kasina hazardní hru u 3 hracích stolů živé hry.

Za spáchání uvedených přestupků uložil správní orgán I. stupně prvostupňovým rozhodnutím žalobkyni podle § 123 odst. 9 písm. b) zákona o hazardních hrách za použití § 41 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) úhrnný trest pokuty ve výši 150 000 Kč.

3. Soud úvodem poznamenává, že žalobkyně podanou žalobou brojila výhradně proti tomu, že byla napadeným rozhodnutím shledána odpovědnou za spáchání přestupku uvedeného v předchozím bodě tohoto rozsudku ad B). Soud se proto zabýval obsahem rozhodnutí správních orgánů i obsahem správního spisu především ve vztahu k tomuto přestupku.

II. Napadené rozhodnutí

4. Žalovaný v napadeném rozhodnutí nejprve zrekapituloval průběh kontroly provedené správním orgánem I. stupně, která předcházela řízení, v němž bylo správním orgánem I. stupně vydáno prvostupňové rozhodnutí, průběh řízení před správním orgánem I. stupně a výrok prvostupňového rozhodnutí. Následně žalovaný shrnul jednotlivé námitky žalobkyně, které uplatnila v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí. Žalovaný konstatoval, že odvolací námitky žalobkyně rozdělila do tří částí.

5. V první části žalobkyně namítala, že správní orgán I. stupně nedostatečně zjistil skutkový stav věci. V případě vytykaného porušení § 66 odst. 2 zákona o hazardních hrách správní orgán I. stupně svůj závěr nepodložil žádnými relevantními důkazy. V žádném případě se nejednalo o nedovolenou reklamu, když z žádného namítaného symbolu „*zlaté korunky*“, „*modré stuhy*“ či červeného nápisu „*POWER*“ nelze dovozovat, že by byly prvky nepřípustné formy propagace. Nelze souhlasit s tvrzením, že logo, jakožto značka provozovatele, slouží výlučně ke ztotožnění dané služby a k odlišení od služeb jiných poskytovatelů, a jsou-li tato označení typická pro provozovaná kasina a lze-li takto dovodit Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

souvislost s provozovatelem hazardní hry, kdy je označení užíváno obdobně jako ochranná známka, potom tato označení mohou evokovat vazbu na provozování hazardní hry a sloužit k podpoře podnikatelské činnosti. Uvedené ustanovení správní orgán I. stupně vykládá extenzivním způsobem a zcela nepodloženě ukládá jeho adresátům další povinnosti nad rámec zákona o hazardních hrách.

6. V případě vytykaného porušení 68 odst. 4 zákona o hazardních hrách správní orgán I. stupně dosud nepředložil relevantní důkazy osvědčující, že by žalobkyně neumožňovala hru na všech započitatelných stolech živé hry po celou provozní dobu kasina. Přítomná krupíérka v průběhu kontrolního nákupu umožnila kontrolní skupině správního orgánu I. stupně hru na všech započitatelných stolech živé hry. Samotný průběh živé hry umožňuje a stoly živé hry jsou technicky uzpůsobeny tak, aby mohly být současně obsluhovány pouze jednou osobou. Zákon o hazardních hrách ani příslušná povolení žádné podmínky pro to, jakým způsobem má provozovatel umožnit hru u všech započitatelných stolů živé hry po celou provozní dobu herního prostoru, neupravuje. Je tedy věcí provozovatele, jak si své provozní věci nastaví. Jedinou provozní podmínku lze vyčíst z herního plánu živé hry „Šťastné kolo“, schváleného Ministerstvem financí, kde je výslovně uvedeno, že *„Hra Šťastné kolo se uskutečňuje prostřednictvím krupiéra, který řídí průběh této hry u hracího stolu, dohlíží nad řádným průběhem hazardní hry a obsluhuje mechanické hrací kolo. Pokyny krupiéra v průběhu hazardní hry jsou pro hráče závazné.“* V daném případě Ministerstvo financí autoritativním způsobem rozhodlo o vydání základního povolení, jehož nedílnou součástí je herní plán, a správní orgán I. stupně by měl takto schválený herní plán respektovat a nesankcionovat žalobkyni za nesplnění podmínek dovozených správním orgánem I. stupně nad rámec podmínek stanovených ve schváleném herním plánu. Správní orgán I. stupně postupoval proti smyslu argumentu logického výkladu práva *a silentio legis*, jenž předpokládá, že pokud zákon něco neupravuje, povinnost a sankce z této věci vyvodit nelze.
7. Ve druhé části žalobkyně namítala, že podklady pro vydání rozhodnutí shromážděné správním orgánem I. stupně jsou nedostatečné a že správní orgán I. stupně v rozporu se zákonem neprovedl žalobkyní navrhované důkazy. Žalobkyně opakovaně navrhovala doplnění dokazování o důkaz ohledáním (místní šetření) v kasinu a provedení svědecké výpovědi jí označených svědků. Správní orgán I. stupně se s tímto návrhem vypořádal v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí tak, že uvedl, že nepochybnitelně zjistil stav věci v rozsahu nezbytném pro vydání rozhodnutí, a provedení navrhovaných důkazů proto považoval za nadbytečné. Podle žalobkyně je však nepochybné, že skutkový stav dosud dostatečně zjištěn nebyl a odůvodnění správního orgánu I. stupně je v tomto ohledu zcela vágní a nesrozumitelné.
8. Ve třetí části žalobkyně namítala, že správní orgán I. stupně nedostatečně posoudil naplnění všech znaků skutkové podstaty přestupků, jichž se měla žalobkyně dopustit a že především posouzení naplnění míry společenské škodlivosti jednání žalobkyně je zcela nedostatečné. Správní orgán I. stupně také zcela pominul účel a smysl zákona o hazardních hrách, který je třeba vždy nalézat v souladu s principy právního státu a v mezích správního uvážení. Z principu zákonnosti vyplývají požadavky, které je nutno dodržet v každém jednotlivém případě trestání, přičemž jedním z těchto požadavků je *„určitost, jasnost a přesnost“* vyjádření právní povinnosti, jejíž porušení je předpokladem pro naplnění skutkové podstaty deliktu. Neurčitou, nejasnou a nepřesně vyjádřenou povinnost nelze shledávat souladnou s principy právní jistoty a předvídatelnosti práva. Výklad příslušných Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

ustanovení zákona o hazardních hrách provedený správním orgánem I. stupně nemá oporu v tomto zákoně oporu, správní orgán I. stupně je vykládá příliš široce, a to přesto, že je takový výklad v neprospěch žalobkyně.

9. Žalovaný dále v napadeném rozhodnutí konstatoval, že příslušné právní předpisy, podle nichž správní orgán I. stupně v řízení rozhodoval (zákon o hazardních hrách a zákon o odpovědnosti za přestupky), byly po vydání prvostupňového rozhodnutí změny. Žalovaný se proto v souladu s § 2 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky zabýval otázkou, zda by mohla být nová právní úprava pro žalobkyni příznivější. Žalovaný dospěl k závěru, že tomu tak v daném případě není, neboť oba právní předpisy byly změněny pouze v ustanoveních, která se na věc žalobkyně nedopadají. Žalovaný proto stejně jako správní orgán I. stupně věc posuzoval podle právní úpravy účinné v době, kdy se měla žalobkyně spáchání přestupků dopustit. Dále se žalovaný v napadeném rozhodnutí zabýval vypořádáním jednotlivých odvolacích námitek.
10. Žalovaný uvedl, že co se týče porušení v porušení zákazu stanoveného v § 66 odst. 2 zákona o hazardních hrách, skutkový stav věci jednoznačně vyplývá z obsahu správního spisu. Jak je zjevné zejména z pořízené fotodokumentace, na zatmavených oknech budovy, v níž se nacházela kontrolovaná provozovna, resp. herní prostor kasina, byla v době kontroly umístěna loga žalobkyně, skládající se ze „žluté korunky“, „modré stupy“ a červeného nápisu „POWER, a.s.“. Uvedené logo, rozšířené o nápis „CASINO“, se nacházelo na kobercích, stěnách a opěradlech židlí po celé provozovně, na čelní straně registračního pultu umístěného přímo u vchodu do kontrolované provozovny, na všech kolech živé hry „Šťastné kolo“, zvenčí budovy na oknech, na jednotlivých stolech živé hry a na jednotlivých informačních sděleních. Z uvedeného jednoznačně vyplývá, že žalobkyně toto logo výrazným způsobem využívá při své podnikatelské činnosti a slouží k její propagaci, přičemž souvislost vyobrazených symbolů s propagací její činnosti je zjevná. Z ustanovení § 66 odst. 2 zákona o hazardních hrách speciálně vymezujícím zákaz reklamy, sdělení nebo jakékoli jiné formy propagace na budově nebo ve veřejně přístupné vnitřní části budovy, ve které se herní prostor nachází, přitom vyplývá restriktivní zákaz umisťovat zde cokoli, co objektivně sleduje podporu provozování hazardních her nebo získání výher.
11. Dále žalovaný uvedl, že nelze přisvědčit ani námitce žalobkyně, že se správní orgán I. stupně nedostatečně vypořádal s námitkami a návrhy žalobkyně. Z judikatury Nejvyššího správního soudu i Ústavního soudu jednoznačně vyplývá pravidlo, že správní orgány a soudy nemají povinnost vypořádat se s každou dílčí námitkou, pokud proti tvrzení účastníka řízení postaví právní názor, v jehož konkurenci námitky jako celek neobstojí. Účastník řízení nemusí obdržet podrobnou odpověď na každý argument, v úvahu je totiž třeba brát relevanci daného argumentu a jeho možnost ovlivnit výsledek řízení. V daném případě správní orgán I. stupně dostatečným způsobem zdůvodnil, jak dospěl k závěru, že žalobkyně vytýkaného protiprávního jednání dopustila, jeho argumenty jako celek ob stojí a není zde jediného důvodu, proč považovat napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné. Skutkový stav jednoznačně vyplývá ze shromážděného spisového materiálu a správní orgán I. stupně na něj zcela správně aplikoval příslušné právní předpisy. Tento výklad rozhodně není extenzivní, jak se domnívá žalobkyně, ale naprosto souladný se smyslem a účelem příslušných ustanovení zákona o hazardních hrách.
12. K námitkám žalobkyně týkajícím se vytýkaného porušení § 68 odst. 4 zákona o hazardních hrách žalovaný uvedl, že v okamžiku zahájení kontroly správním orgánem I. stupně a při provádění kontrolního nákupu byly v provozovně žalobkyně přítomny pouze dvě osoby Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

zajišťující provozování kasina (obsluha baru a krupíérka). Tyto osoby měly na starost jak obsluhu baru, tak obsluhu kasina, a tím i provádění identifikace a registrace návštěvníků, za účelem dodržení zákazu účasti osob mladších 18 let na hazardní hře, zajišťování výplaty a obsluhu 30 technických zařízení, rozmístěných ve dvou podlažích, obsluhu živé hry a výměnu finanční hotovosti za žetony a ostatní provozní záležitosti. Po ukončení kontrolního nákupu se do kontrolované provozovny dostavil manažer provozovny, který zde rovněž vykonává funkci doplňujícího, nočního pojízdného krupiéra. Jakkoliv žalobkyně namítá, že krupíérka v průběhu kontrolního nákupu umožnila kontrolní skupině hru na všech započitatelných stolech živé hry, nelze tomuto tvrzení přisvědčit. Krupíérka v průběhu hry přecházela mezi jednotlivými stoly, roztáčela kola štěstí postupně, čímž se v době hry nacházela zády nejen k hráčům, hracím stolům s herními plátny, ale i k samotným kolům štěstí. Z herního plánu ke hře „Šťastné kolo“, který je nedílnou součástí základního povolení vydaného Ministerstvem financí přitom, jasně vyplývá, že krupíér ukončuje příjem sázek a do tohoto okamžiku mají hráči možnost umísťovat své sázky. Po ukončení příjmu sázek krupíér zatočí mechanickým kolem ve směru hodinových ručiček, přičemž minimální počet otočení mechanického kola je 3 x 360° kolem své osy. Z pořízeného videozáznamu je naprosto evidentní, že v situaci, kdy jeden krupíér, resp. krupíérka, obsluhuje všechna tři kola štěstí postupně, nemůže dostatečným způsobem dohlížet na řádný průběh hry. Krupíérka v takové situaci nemá přehled o tom, zda hráči po ukončení příjmu sázek se svými žetony na hracích stolech nemanipulují, nemění své sázky, nemůže ověřit, zda skutečně došlo k požadovanému počtu otáček mechanického kola kolem své osy. Jeden krupíér tedy nemůže být objektivně schopen zajišťovat bezodkladný a současný provoz daného počtu stolů živé hry. Podmínky rovněž nemohou být splněny až na základě telefonického kontaktování „pojízdného“ krupiéra poté, co některý z hráčů projeví o hru zájem, neboť povinnost být schopen zajistit po celou provozní dobu kasina živou hru u minimálního počtu tří stolů má provozovatel bez ohledu na aktuální zájem hráčů.

13. Výklad žalobkyně tak odporuje účelu a smyslu dotčených ustanovení zákona o hazardních hrách, jimiž se zákonodárce snaží zabránit vzniku tzv. kvazikasin a usiluje o snížení dostupnosti hazardních her prostřednictvím jejich koncentrace do větších provozů. Zákonodárce vyžaduje, aby v kasinu byla jako hlavní činnost provozována živá hra (§ 68 odst. 1 zákona o hazardních hrách), čímž odlišuje kasino od herny, ve které je jako hlavní činnost provozována technická hra (§ 67 odst. 1 zákona o hazardních hrách). Ačkoliv i v kasinu může vedle živé hry docházet též k provozu technických her, je tato vedlejší činnost limitována stanovením minimálních počtů stolů, u kterých musí být po celou dobu provozu kasina umožněna hra živé hry povolená příslušným obecním úřadem v souladu s § 98 odst. 2 zákona o hazardních hrách v povolení k umístění kasina (tzv. započitatelné stoly živé hry). Na tyto počty hracích stolů živé hry jsou poté navázány limity pro počty herních pozic technické hry, které mohou být v kasinu povoleny. Počty těchto hracích stolů živé hry jsou tedy rozhodující pro počet herních pozic technické hry, které mohou být v kasinu provozovány, kdy každé navýšení pozic technické hry o deset vyžaduje doplnění dalšího stolu živé hry (§ 68 odst. 6 zákona o hazardních hrách). Aby bylo takové opatření účelné, stanoví § 68 odst. 4 zákona o hazardních hrách podmínku, že u hracích stolů živé hry musí být hráči umožněna hra živé hry po celou provozní dobu kasina. Argument *a silentio legis* nelze v dané věci použít, neboť zákon jasně definuje živou hru, povinnost provozovatele hazardních her související s provozem živé hry a rovněž stanoví správněprávní odpovědnost za nesplnění této povinnosti.

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

14. Žalovaný dále uvedl, že co se týče neprovedení důkazů, nelze správnímu orgánu I. stupně nic vytknout, neboť skutkový stav byl řádně zjištěn v rozsahu potřebném pro vydání rozhodnutí a vyplývá z obsahu správního spisu. Správní orgán I. stupně opatřil při provádění kontrolního nákupu videozáznam, pořídil celou sadu fotografií venkovních i vnitřních prostor kontrolované provozovny a průběh kontrolního nákupu (živé hry) je popsán rovněž v protokolu o kontrole. Jakékoliv výsledky osob přítomných kontrole by průběh hry nemohly dodatečně zpochybnit, tím spíše v případě osob, které se kontrolního nákupu ani nezúčastnily.
15. Žalovaný dále uvedl, že se zcela ztotožňuje s tím, že správní orgán I. stupně v prvostupňovém rozhodnutí shledal oba přestupky jako závažné společensky škodlivé protiprávní jednání. Stav, kdy jsou okna na budově označena logy provozovatele hazardních her, který s jejich využitím nešetří ani v interiéru kasina, je bezesporu společensky škodlivý, neboť kasino má v takovém případě zvýšený nepřímý dopad na osoby, které se hazardních her primárně neúčastní. Daným přestupkem bezesporu došlo k ohrožení zákonem chráněného zájmu, kterým je ochrana ohrožených osob před působením negativních vlivů spojených s provozováním hazardních her a případně eliminace takových vlivů. Co se týče druhého vytýkaného protiprávního jednání, účelem povinnosti umožňovat hru u 3 stolů živé hry po celou dobu kasina je eliminace počtu kasin tak, aby nebyla snadno dostupná. Jednoznačným smyslem dotčené právní úpravy, který prozařuje celým zákonem o hazardních hrách, je ochrana osob, ať už se hazardních her přímo účastní či mohou být ovlivněny určitými jevy s hazardními hrami souvisejícími. Za tím účelem pak zákonodárce vystavěl komplex poměrně přísných opatření a podmínek, které musí jednotliví provozovatelé hazardních her splňovat. Materiální stránka obou žalobkyni vytýkaných přestupků byla v tomto případě jednoznačně dána a jednání žalobkyně naplnilo znaky přestupku ve smyslu § 5 zákona o odpovědnosti za přestupky.
16. Dále se žalovaný zabýval otázkou zákonnosti druhu a výše uloženého sankce. Žalovaný konstatoval, že správní orgán I. stupně postupoval v souladu s § 41 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a aplikoval absorpční zásadu. Po porovnání sazeb pokut, které je možno za jednotlivé přestupky uložit, dospěl správní orgán I. stupně ke správnému závěru, že nejprísněji trestným je přestupek dle § 123 odst. 3 písm. g) zákona o hazardních hrách, kterého se žalobkyně dopustila tím, že v rozporu s § 68 odst. 4 zákona o hazardních hrách neumožnila po celou provozní dobu kasina hazardní hru u 3 hracích stolů živé hry. Za tento přestupek lze v souladu s § 123 odst. 9 písm. b) zákona o hazardních hrách uložit pokutu do výše 3 000 000 Kč. Správní orgán I. stupně uložil žalobkyni úhrnný správní trest pokuty ve výměře 150 000 Kč, tedy při spodní hranici zákonem stanoveného rozpětí sankce. Při jejím ukládání správní orgán I. stupně přihlédl zejména k závažnosti přestupku, významu zákonem chráněného zájmu, který byl přestupkem dotčen, okolnostem, za nichž byl přestupek spáchán, a rovněž zohlednil povahu činnosti žalobkyně, přičemž své závěry řádně odůvodnil. Při uložení sankce nedošlo k excesu při individualizaci trestu, bylo přihlédnuto ke všem specifikům konkrétního případu a v rámci zákonné trestní sankce byl žalobkyni uložen takový druh trestu a v té výměře, který splní účel trestu a není zjevně nepřiměřený.
17. V závěru napadeného rozhodnutí žalovaný uvedl, že přistoupil pouze k formální úpravě výroku napadeného rozhodnutí, související se správným označením dotčených právních předpisů a zavedením jejich legislativní zkratky v souladu s posouzením jejich časové působnosti, kterou provedl v napadeném rozhodnutí.

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

III. Žaloba

18. Žalobkyně v podané žalobě stručně zrekapitulovala průběh kontroly provedené žalovaným, průběh navazujícího správního řízení, výroky prvostupňového a napadeného rozhodnutí a uplatnila následující námitku.
19. Žalobkyně namítala, že žalovaný vykládá § 68 odst. 4 zákona o hazardních hrách tvůrčím způsobem a formuluje *praeter legem* pro adresáty této normy povinnost novou, zákonem o hazardních hrách ani jiným právním předpisem neupravenou, v důsledku čehož uplatňuje státní moc nad zákonný rámec a jeho postup představuje libovůli spočívající v nerespektování jednoznačně znějící kogentní normy, čímž postupuje v rozporu s ústavněprávními a správními zásadami, jakož i v rozporu s právními předpisy, jež ve svém důsledku vedou ke zkrácení práv žalobkyně.
20. Zákonodárce se § 68 odst. 4 zákona o hazardních hrách omezil na jednoduchou a vágně vyjádřenou formulaci povinnosti provozovatele živé hry, když zakotvil, že v kasinu po celou jeho provozní doby musí být umožněna hra nejméně u 3 hracích stolů živé hry. Žalobkyně odmítá, že by z jazykového výkladu daného ustanovení vyplývalo, jakým způsobem by měl provozovatel živé hry této zákonné podmínce dostát. Zákon o hazardních hrách ani žádné podzákonné předpisy takto velmi volně vyjádřenou povinnost blíže neupravují a dle názoru žalobkyně ji nelze konkretizovat ani za použití výkladu účelu normy, neboť úmyslem zákonodárce očividně bylo ponechat provozovateli živé hry při naplňování ustanovení § 68 odst. 4 zákona o hazardních hrách patřičnou volnost. Jedinou provozní podmínku lze snad vyčíst z herního plánu živé hry „Šťastné kolo“ schváleného Ministerstvem financí, který je nedílnou součástí příslušného základního povolení, kde je výslovně uvedeno, že hra „Šťastné kolo“ se uskutečňuje prostřednictvím krupiéra, který řídí průběh této hry u hracího stolu, dohlíží nad řádným průběhem hazardní hry a obsluhuje mechanické hrací kolo.
21. Žalovaný splnění zákonné podmínky provozu dle § 68 odst. 4 zákona o hazardních hrách posuzoval z pohledu správními orgány formulované nové povinnosti spočívající v nutnosti zajistit přítomnost krupiéra u každého hracího stolu živé hry, aniž by však individualizoval posuzovaný případ, kdy přítomná krupíerka v průběhu kontrolního nákupu v kasinu provedeného v době kontroly umožnila kontrolní skupině hru na všech třech započitatelných stolech živé hry, neboť samotný průběh živé hry, jakož i poptávka ze strany hráčů, umožňuje a předmětné stoly živé hry jsou technicky uzpůsobeny tak, aby tyto mohly být současně obsluhovány pouze jednou obsluhující osobou.
22. Stanovením *de facto* nových povinností postupovaly správní orgány proti smyslu argumentu logického výkladu práva *a silentio legis*, jenž přepokládá, že pokud zákon něco neupravuje, povinnosti a sankce z této věci vyvodit nelze. Správní orgány tedy svým postupem zasáhly do práv žalobkyně nikoliv za podmínek stanovených zákonem, nikoliv v nezbytném rozsahu, a tedy postupovaly v rozporu se zásadami právní jistoty, předvídatelnosti a proporcionality svého činnosti. Faktickým dopadem postupu správních orgánů v intencích jimi zastávaného výkladu § 68 odst. 4 zákona o hazardních hrách bude nevyhnutelná hospodářská likvidace legálních provozovatelů živé hry, kteří nebudou objektivně schopni dlouhodobě snášet neúměrné navýšení mzdových a souvisejících provozních nákladů. Jedná se o rdousící efekt, který porušuje čl. 11 a čl. 26 Listiny základních práv a svobod. Prostřednictvím zákonem stanovené regulace by přitom mělo

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

primárně dojít k nastavení pravidel, v jejichž rámci je možné řádně provozovat legální hazardní hry, nikoliv k nastavení likvidačních dopadů na provozování živé hry.

IV. Vyjádření žalovaného k žalobě

23. Žalovaný uvedl, že co se týče uplatněných žalobních námitek, částečně se shodují s námitkami uplatněnými v odvolání žalobkyně proti napadenému rozhodnutí, v němž byly podrobně vypořádány.
24. Žalovaný zdůraznil, že i nadále setrvává na svém názoru, že se žalobkyně dopustila porušení § 68 odst. 4 zákona o hazardních hrách, čímž naplnila skutkovou podstatu přestupku dle § 123 odst. 3 písm. g) zákona o hazardních hrách. Výklad, který přdestřel jak správní orgán I. stupně, tak žalovaný ve svých rozhodnutích jednoznačně není nepřípustně rozšiřujícím výkladem, kterým by bylo nad rámec zákonných mezí zasaženo do práv žalobkyně.
25. V napadeném rozhodnutí bylo podrobně zdůvodněno, jakým způsobem se žalobkyně vytýkaného provinění dopustila. Nelze přisvědčit názoru žalobkyně, že je provoz kasina zajištěn tím, že se zde nachází obsluha v počtu dvou osob. Povinností provozovatele kasina, resp. přítomné obsluhy nespočívají toliko v obsluze jednotlivých „kol štěstí“. Základním a současně nezbytným předpokladem pro umožnění jakékoli živé hry je především umožnění vstupu hráčů do kasina, jejich identifikace a registrace (včetně kontroly jejich věku za účelem zajištění dodržování zákazu účasti osob mladších 18 let na hazardní hře) a rovněž prodej či výměna žetonů na pokladně kasina, neboť bez zajištění těchto činností nemůže být živá hra vůbec uskutečněna. Tyto činnosti jsou již z povahy věci nezbytnou součástí provozu živých her, a pokud je provozovatel není schopen řádně zajistit, provozuje kasino v rozporu se zákonnými podmínkami pro jeho provoz. Stoly živé hry byly umístěny v suterénu budovy, v níž se předmětné kasino nachází, společně s několika technickými zařízeními. Větší část technických zařízení, bar, registrační místo, vstup apod. se nacházejí v přízemí budovy. Pokud se tedy obsluha (krupiérka) přemísť s hráči do přízemí, logicky nemůže plnit další činnosti související s provozem kasina.
26. Jak již žalovaný uvedl v napadeném rozhodnutí, byť jsou pravidla živé hry „Šťastné kolo“ poměrně jednoduchá, stále zde nutně dochází k vzájemné interakci mezi krupiérem a hráčem. Úloha krupiéra je pro danou hru zásadní, což uznává rovněž žalobkyně. Žalovaný je toho názoru, že jeden krupiér není schopen obsloužit vyšší počet stolů, i když jsou umístěny v těsné blízkosti. Mezi základní povinnosti krupiéra patří především odemknutí části hracího stolu, kde se nachází žetony, vysvětlení pravidel hráčům, příjem sázek, roztočení kola štěstí, dohled na dodržování pravidel (tj. zejména, zda hráči nezasahují do procesu hry či zda nemanipulují s žetony), vyhodnocení výsledků hry, uschování nevýherních žetonů do uzamykatelné schránky a výplata případné výhry. Již z uvedeného výčtu je zjevné, že má-li krupiér řádně vykonávat svou činnost, nemůže opouštět jednotlivé hrací stoly a přebíhat mezi několika stanovišti. Z videozáznamu pořízeného při kontrolním nákupu je naprosto zřejmé, že krupiérka při pohybu mezi jednotlivými stoly ztrácí přehled o průběhu her na zbylých kolech. Nejmarkantnější je to především v okamžiku, kdy jeden z hráčů opouští v průběhu herního kola svůj stůl. U živé hry „Šťastné kolo“ se nepředpokládá účast více hráčů na jednom kole současně. Veškerá aktivita hráče pak má navazovat přímo pohyb mechanického kola a související činnosti krupiéra. Nelze přisvědčit výkladu, v jehož důsledku hráč vyčkává, až budou ukončena jednotlivá kola u zbylých stolů, a to jak při zahájení hry a vložení sázky, tak při jejím vyhodnocení.

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

Je proto naprosto jednoznačné, že při uskutečňování živé hry tak, jak ji provozuje žalobkyně, sice živá hra určitým způsobem proběhne, ale zcela v rozporu s účelem zákona o hazardních hrách.

27. Žalovaný se proto neztotožnil s názorem žalobkyně, že se dopustil rozšiřujícího výkladu § 68 odst. 4 zákona o hazardních hrách. Žalovaný pouze aplikoval příslušný právní předpis v souladu s úmyslem zákonodárce a s herním plánem, který je nedílnou součástí příslušného základního povolení uděleného rozhodnutím Ministerstva. Toto rozhodnutí obsahuje shodnou podmínku jako § 68 odst. 4 zákona o hazardních hrách. Řízení o přestupku podle přesvědčení žalovaného proběhlo v souladu s právními předpisy a žalobkyně nebyla nikterak zkrácena na svých právech. Bylo přihlédnuto ke všem okolnostem a specifikům obou skutků, jež byly žalobkyni vytýkány, a věc byla dostatečně individuálně posouzena. Uložený úhrnný správní trest pokuty byl správními orgány podrobně odůvodněn a výše uložené pokuty odpovídá ustálené správní praxi i okolnostem daného případu. Žalovaný je tudíž přesvědčen, že napadené rozhodnutí nebylo vydáno v rozporu se zákonem a podaná žaloba je nedůvodná.
28. Žalovaný své vyjádření doplnil podáním ze dne 7. 9. 2020, v němž poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 9. 2020, č. j. 6 As 196/2020 - 32, v němž tento soud mimo jiné vyslovil závěr, že po celou provozní dobu kasina vymezenou v povolení k umístění kasina musí být účastník hazardní hry umožněno si kdykoliv zahrát hru živé hry u kteréhokoli povoleného stolu živé hry a živá hra tak musí být v kasinu umožněna současně na všech započítatelných stolech živé hry.

V. Replika žalobkyně a další vyjádření žalovaného

29. V replice k vyjádření žalovaného žalobkyně uvedla, že jí stále není známo, v čem žalovaný spatřuje rozpornost průběhu živé hry tak, jak k němu došlo v kontrolované provozovně žalobkyně, s požadavky na řádný průběh hry a odporovatelnost smyslu právní úpravy a principům živé hry. Podle jejího názoru správní orgány kladou žalobkyni k tíži, že podle Ministerstvem financí vydaného rozhodnutí a jím schváleného herního plánu je žalobkyně oprávněna provozovat takový druh živé hry, jenž umožňuje, aby 3 hrací stoly této živé hry mohly být obsluhovány současně pouze i jen jedním krupiérem. Takový postup je však nutno pro jeho nezákonnost, nekompetentnost a účelovost odmítnout.
30. Dále žalobkyně uvedla, že odkazuje-li žalovaný na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 6 As 196/2020 - 32, ten vycházel ze zcela odlišného skutkového stavu věci a není pro věc žalobkyně přílehlavý. V případě, kterým se zabýval Nejvyšší správní soud v tomto rozsudku, byla v příslušné provozovně po celou dobu k zajištění provozování kasina přítomna pouze jedna obsluha, která měla na starost mimo jiné vpouštění zákazníků do provozovny a jejich identifikaci. Je tedy zřejmé, že příslušné stoly živé hry neměly žádného stálého krupiéra, který by byl schopen aktivně nabízet živou hru, což je v rozporu s § 68 odst. 1 zákona o hazardních hrách, dle něhož je hlavní činností kasina provozování živé hry. V případě žalobkyně však v době zahájení kontroly v kasinu nacházeli dva zaměstnanci (oba řádně vyškolení krupiéři) a v průběhu kontroly se do kasina dostavil třetí zaměstnanec, vykonávající pozici provozního pro více kasin žalobkyně a zároveň pozici krupiéra na zavolání v případě zájmu o živou hru. V době kontroly se tak v kasinu žalobkyně nacházeli celkem tři zaměstnanci a umístěny zde byly tři započítatelné stoly živé hry, přičemž po vyžádání provedení kontrolního nákupu na stolech pro živou hru přítomná krupíerka zprovoznila všechny tři započítatelné stoly živé hry umístěné v kasinu

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

a přítomné kontrolní skupině umožnila hru na všech třech započitatelných stolech živé hry. Závěry vyplývající z rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 6 As 196/2020 - 32 tak nelze v případě žalobkyně aplikovat.

31. Žalovaný se dále ve věci vyjádřil podáním ze dne 7. 2. 2022, v němž uvedl, že nadále setrvává na svém závěru, že se žalobkyně dopustila porušení § 68 odst. 4 zákona o hazardních hrách. Na podporu tohoto svého závěru poukázal žalovaný na rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 31. 1. 2022, č. j. 55 Af 58/2020 - 33, v němž tento soud mimo jiné dospěl k závěru, že tím, že provozovatel kasina zajišťoval obsluhu tří stolů živé hry pouze jedinou osobou, zjevně obcházel plnění povinnosti plynoucích mu z § 68 odst. 4 zákona o hazardních hrách a na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 31. 1. 2022, č. j. 14 Af 33/2020 - 42, v němž zdejší soud rovněž vyslovil závěr, že při provozování živé hry v kasinu je nutno postupovat v souladu s pravidlem „jedna živá hra, jeden krupiéř“.
32. Žalobkyně ani žalovaný se již ve věci dále nevyjádřili.

VI. Obsah správního spisu

33. Ze správního spisu městský soud zjistil následující skutečnosti podstatné pro rozhodnutí ve věci.
34. Rozhodnutím Ministerstva financí ze dne 26. 6. 2018, č. j. MF-20378/2017/34-18 bylo žalobkyni mimo jiné podle § 3 odst. 2 písm. f) zákona o hazardních hrách uděleno základní povolení k provozování živé hry s názvem „Šťastné kolo“, stanoveny podmínky jejího provozování a schválen herní plán této živé hry.
35. Výrokem IV. rozhodnutí Ministerstva financí č. j. MF-20378/2017/34-18 byla žalobkyni mimo jiné stanovena povinnost dnem zahájení provozu započitatelných hracích stolů živé hry v kasinu provozovat tyto stoly po celou provozní dobu uvedenou v povolení k umístění kasina (bod 4 výroku) a zajistit, aby byla účastníkům živé hry v kasinu vždy bezodkladně umožněna současně hra na započitatelných hracích stolech uvedených v povolení k umístění kasina, jejichž provoz byl zahájen (bod 15 výroku).
36. Podle schváleného herní plánu živé hry „Šťastné kolo“ (str. 49) probíhá tato hra následujícím způsobem. Sázky do hry „Šťastné kolo“ provádí hráč samostatně. Po výzvě krupiéra ke hře mohou hráči umísťovat hodnotové žetony do příslušných jednotlivých herních boxů na hracím plátně. Hráči mají možnost umísťovat své sázky do okamžiku, kdy krupiéř vyhlásí ukončení příjmu sázek. Krupiéř oznámí ukončení příjmu sázek vždy před uvedením mechanického hracího kola do pohybu. Po ukončení příjmu sázek krupiéř zatočí mechanickým hracím kolem ve směru hodinových ručiček. Minimální počet otočení mechanického hracího kola je 3x o 360°. V případě, že nedojde k požadovanému počtu otočení mechanického hracího kola, krupiéř prohlásí hru za neplatnou. Hráči vzniká nárok na výhru v případě, že po zastavení mechanického hracího kola ukazatel (šipka) ukazuje na herní pole mechanického hracího kola, jehož hodnota a barva odpovídá hernímu boxu, na který hráč na hracím plátnu umístil svou sázku. Zastaví-li se mechanické hrací kolo tak, že ukazatel (šipka) ukazuje na herní pole jiného číselného násobku nebo barvy herního boxu, než na který hráč na hracím plátnu umístil svou sázku, hráči nárok na výhru nevzniká a svoji sázku prohrává. V případě vzniku nároku na výhru vyplatí krupiéř hráči hodnotové žetony v odpovídající hodnotě bezprostředně po ukončení příslušné hry „Šťastné kolo“, v jejímž rámci hráči takový nárok vznikl.

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

37. Na základě rozhodnutí Úřadu městské části Praha 8, ekonomického odboru ze dne 7. 2. 2019, č. j. MCP8 030807/2019 bylo žalobkyni povoleno v objektu na adrese Thámova 21/34, Karlín, Praha 8, umístění kasina s názvem „CASINO KŘÍŽÍK“ (výrok I.) a v kasinu mimo jiné povoleno provozování živé hry „Šťastné kolo“ celkem na třech započítatelných hracích stolech živé hry, a to po celou provozní dobu uvedenou ve výroku III. tohoto rozhodnutí (výrok II.).
38. Dne 1. 4. 2019 provedl správní orgán I. stupně v provozovně (kasinu) žalobkyně na adrese Thámova 21/34, Karlín, Praha 8 kontrolu dodržování zákona o hazardních hrách ze strany žalobkyně. Ve 21:05 hod., kdy kontrolující vstoupili do provozovny, byli v provozovně přítomni dva zaměstnanci žalobkyně, paní L. K. a pan M. M.
39. V rámci kontroly tři kontrolující současně provedli kontrolní nákup spočívající v účasti na živé hře „Šťastné kolo“. Všichni tři kontrolující si zakoupili žetony (ve 21:14 hod.) a přesunuli se ke třem stolům živé hry umístěným v suterénu provozovny (ve 21:16 hod.). Zde jim byla vysvětlena základní pravidla hry. Každý z kontrolujících se posadil k jednomu ze tří vedle sebe paralelně umístěných stolů a postupně zahájili hru. Obsluhu živé hry jako krupiérka zajišťovala po celou dobu pouze paní L. K. tak, že se pohybovala se mezi třemi stoly živé hry sama (přijímala sázky u jednotlivých stolů, roztáčela postupně herní kola umístěná po jednom čelně před každým stolem a po jejich zastavení vyhodnocovala výsledek hry). Hra byla zahájena provedením sázky jedním z kontrolujících ve 21:17 hod. a ukončena po dotočení naposledy roztočeného herního kola a vyhodnocení poslední hry ve 21:21 hod. Pan M. M. nebyl ani po část doby, kdy živá hra na všech třech stolech zároveň probíhala, přítomen. V průběhu kontroly se do provozovny dostavil v 21:30 hod. pan O. V.
40. Úkony prováděné kontrolujícími a činnost obsluhy živé hry v průběhu kontrolního nákupu byly dokumentovány prostřednictvím videozáznamů, které jsou součástí správního spisu.
41. V rámci kontroly podali paní L. K. a pan O. V. vysvětlení, o němž byl vyhotoven záznam o podaném vysvětlení. Paní L. K. dle záznamu o podaném vysvětlení ze dne 1. 4. 2019, č. j. 202417-5/2019-510000-61.1 uvedla, že v kontrolované provozovně pracuje jako krupiérka a že dne 1. 4. 2019 byli směně dva zaměstnanci a v průběhu kontroly se dostavil pan V., který v provozovně vykonává činnost krupiéra a manažera. Dále uvedla, že pokud přijde zájemce o živou hru, na baru na pokladně si vymění peníze za žetony, sejde s ním dolů do suterénu a vysvětlí pravidla. Nechá jej vybrat herní stůl a zájemce o hru obsluhuje. Pokud chce hrát víc hráčů najednou, tak postupně obsluhuje všechny tři stoly. Roztočí herní kolo, než se dotočí, přejde k dalšímu stolu, roztočí další kolo a vrací se zpět k prvnímu, které se mezi tím dotočí. Pan O. V. dle záznamu o podaném vysvětlení ze dne 1. 4. 2019 č. j. 202417-6/2019-510000-61.1 uvedl, že v kontrolované provozovně pracuje jako manažer a noční pojízdny krupiér, na zavolání se do provozovny dostaví do 15 až 30 minut a že dne 1. 4. 2019 byli na směně dva zaměstnanci, kteří vykonávají veškerou činnost (obsluha baru, krupiér a pokladní). Dále uvedl, že po celou dobu je v kasinu jeden krupiér, v případě zájmu o hru dorazí do 15 až 20 minut další krupiér, který se připojí ke hře na „kole štěstí“. „Kola štěstí“ obsluhují dva krupiéri. K přestávce krupiéra slouží třetí osoba, přítomný barman, který ho vystřídá.
42. O provedené kontrole byl vyhotoven protokol o kontrole ze dne 25. 4. 2019, č. j. 202417-10/2019-510000-61.1. Dle kontrolních zjištění zaznamenaných v protokolu o kontrole bylo
- Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

provedenou kontrolou zjištěno, že se žalobkyně dopustila porušení § 66 odst. 2 zákona o hazardních hrách, neboť na budově, ve které je umístěn herní prostor se nachází opakovaně loga spojená s provozovatelem hazardní hry v provozovně a § 68 odst. 4 zákona o hazardních hrách. V kontrolované provozovně žalobkyně se totiž při provádění kontrolního nákupu nacházeli pouze dva zaměstnanci žalobkyně a zaměstnankyně žalobkyně (krupiéřka) po celou dobu kontrolního nákupu sama obsluhovala tři „kola štěstí“ a pohybovala se mezi třemi pozicemi stolů živé hry. Docházelo proto k situacím, kdy se dostávala zády k některým stolům a ztrácela tak přehled o ostatních stolech živé hry a nedohlížela na živou hru po celou dobu každé jednotlivé hry. V kontrolované provozovně tudíž nebyl dostatek zaměstnanců žalobkyně, jejichž prostřednictvím by bylo zajištěno, aby v jakýkoliv okamžik v průběhu provozní doby provozovny mohla hra u všech hracích stolů živé hry probíhat plynule a nepřerušovaně a byl naplněn smysl živé hry. Jeden krupiéř totiž nemůže u všech tří stolů živé hry bezodkladně a současně umožnit hru, jelikož v jeden moment fyzicky nemůže zároveň zahájit hru na více stolech současně.

43. Proti kontrolním zjištěním uvedeným v protokole o kontrole č. j. 202417-10/2019-510000-61.1 podala žalobkyně námitky ze dne 13. 5. 2019. Vůči kontrolním zjištěním týkajícím se porušení § 68 odst. 4 zákona o hazardních hrách žalobkyně namítala, že přítomná krupiéřka v průběhu kontrolního nákupu umožnila kontrolní skupině hru na všech započítatelných stolech živé hry v době prováděné kontroly, a tedy je nepochybné, že by umožnila hru přítomným návštěvníkům na všech započítatelných stolech živé hry i po celou provozní dobu herního prostoru. Zákon o hazardních hrách, příslušná povolení udělená žalobkyni Ministerstvem financí ani schválený herní plán žádné podmínky pro to, jakým způsobem je žalobkyně povinna umožnit hru u všech započítatelných stolů živé hry po celou provozní dobu herního prostoru, neupravuje. Je tedy věcí žalobkyně, jak si své provozní věci nastaví, aby uvedené povinnosti bylo dosaženo. Úmyslem zákonodárce jistě nebylo klást na provozovatele kasina nesmyslné provozní nároky, jakým by byl požadavek na přítomnost obsluhy u každého stolu živé hry bez současné přítomnosti návštěvníka požadujícího u takového stolu účast na této hře. Takový výklad § 68 odst. 4 zákona o hazardních hrách nemá podle názoru žalobkyně v tomto ustanovení oporu. Námitky žalobkyně proti protokolu o kontrole č. j. 202417-10/2019-510000-61.1 vyřídila nadřízená osoba kontrolujících sdělením ze dne 27. 5. 2019, č. j. 202417-13/2019-510000-12 tak, že veškeré námitky zamítla.
44. Příkazem ze dne 21. 6. 2019, č. j. 401969/2019-510000-12 uložil správní orgán I. stupně žalobkyni úhrnnou pokutu ve výši 150 000 Kč za spáchání přestupku podle § 123 odst. 3 písm. e) zákona o hazardních hrách, kterého se žalobkyně dopustila tím, že v rozporu s § 66 odst. 2 zákona o hazardních hrách na budově provozovny, ve které je umístěn herní prostor provozovny, nacházela v den kontroly 1. 4. 2019 v čase 21:05 hod., loga spojená s provozovatelem hazardní hry a přestupku podle § 123 odst. 3 písm. g) zákona o hazardních hrách, kterého se žalobkyně dopustila tím, že v rozporu s § 68 odst. 4 zákona o hazardních hrách dne 1. 4. 2019 v provozovně, která je kasinem, neumožnila po celou provozní dobu kasina hazardní hru u 3 hracích stolů živé hry. Proti příkazu č. j. 401969/2019-510000-12 podala žalobkyně odpor ze dne 2. 7. 2019.
45. Žalobkyně se následně ve věci vyjádřila podáním ze dne 7. 11. 2019. V podání žalobkyně ve vztahu k vytýkanému porušení § 68 odst. 4 zákona o hazardních hrách namítala, že správní orgán I. stupně nedostatečně zjistil skutkový stav věci, neboť podklady pro vydání rozhodnutí tvoří pouze protokol o kontrole č. j. 202417-10/2019-510000-61.1, který však Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

není dostatečným podkladem, a navrhla doplnění podkladů pro vydání rozhodnutí provedením svědecké výpovědi obsluhy herního prostoru a provozního herního prostoru a provedením místního šetření v herním prostoru. Dále žalobkyně namítala, že výklad § 68 odst. 4 zákona o hazardních hrách zastávaný správním orgánem I. stupně je extenzivní a že její jednání nemohlo naplnit materiální stránku přestupku.

46. Správní orgán I. stupně následně ve věci rozhodl prvostupňovým rozhodnutím. Proti prvostupňovému rozhodnutí podala žalobkyně odvolání ze dne 16. 12. 2019. Námitky, které žalobkyně v podaném odvolání vznesla, odpovídají těm, které žalovaný zahrnul do jednotlivých bodů v té části napadeného rozhodnutí, v níž provedl jejich rekapitulaci (viz body 5 až 8 tohoto rozsudku). O podaném odvolání rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím tak, jak je uvedeno v bodě 1 tohoto rozsudku.

VII. Posouzení věci Městským soudem v Praze

47. Městský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumání tohoto rozhodnutí městský soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Soud v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. rozhodl bez nařízení ústního jednání, neboť žalobkyně ani žalovaný s tímto postupem soudu nevyslovili nesouhlas. Důvodem pro nařízení jednání nebyla ani potřeba dokazování, neboť soud shledal, že veškeré listiny potřebné pro posouzení a rozhodnutí věci jsou součástí správního spisu, jímž se dokazování neprovádí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008 - 117).
48. Žaloba není důvodná.
49. Soud se nejprve zabýval z úřední povinnosti otázkou, zda po vydání napadeného rozhodnutí nedošlo k takové změně relevantní právní úpravy, která by byla pro žalobkyni příznivější (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 11. 2016, č. j. 5 As 104/2013 - 46). Ačkoliv byl po vydání napadeného rozhodnutí opakovaně novelizován zákon o hazardních hrách i zákon o odpovědnosti za přestupky, po komplexním zhodnocení jednotlivých zákonných ustanovení těchto právních předpisů a s přihlédnutím ke konkrétním okolnostem případu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 6. 2018, č. j. 4 As 114/2018 - 49) dospěl soud k závěru, že těmito novelizacemi nedošlo k žádným změnám v relevantních ustanoveních právních předpisů vztahujících se na nyní projednávanou věc, které by mohly být pro žalobkyni příznivější. Soud proto na projednávanou věc stejně jako žalovaný aplikoval příslušná zákonná ustanovení ve znění, která byla účinná i v době, kdy se žalobkyně měla vytýkaného jednání dopustit.
50. Soud dále konstatuje, že nedošlo ani k zániku odpovědnosti žalobkyně uplynutím promlčecí doby podle § 30 až § 32 zákona o odpovědnosti za přestupky, k němuž by rovněž musel přihlédnout z úřední povinnosti (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 12. 2005, č. j. 3 As 57/2004 - 39, a ze dne 16. 4. 2010, č. j. 7 As 11/2010 - 134).
51. Podle § 57 odst. 1 zákona o hazardních hrách při živé hře sázející hrají proti krupiérovi, nebo jeden proti druhému u hracích stolů, aniž by byl předem určen počet sázejících a výše sázky do jedné hry.
52. Podle § 68 odst. 1 zákona o hazardních hrách kasinem se rozumí samostatný, stavebně oddělený prostor, ve kterém je provozována živá hra jako hlavní činnost.

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

53. Podle § 68 odst. 4 zákona o hazardních hrách musí být v kasinu umožněna hra nejméně u 3 hracích stolů živé hry, a to po celou provozní dobu kasina.
54. Podle § 123 odst. 3 písm. g) zákona o hazardních hrách právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že provozuje kasino v rozporu s § 68.
55. Na základě obsahu správního spisu, podané žaloby a vyjádření žalovaného považuje soud mezi žalobkyní a žalovaným za nesporné následující skutečnosti.
56. Správní orgán I. stupně provedl dne 1. 4. 2019 kontrolu v provozovně žalobkyně na adrese Thámová 21/34, Karlín, Praha 8, v níž žalobkyně na základě rozhodnutí Ministerstva financí č. j. MF-20378/2017/34-18 a rozhodnutí Úřadu městské části Praha 8, ekonomického odboru č. j. MCP8 030807/2019 provozovala kasino ve smyslu § 68 odst. 1 zákona o hazardních hrách s názvem „CASINO KŘÍŽÍK“. V kasinu žalobkyně provozovala živou hru podle § 57 odst. 1 zákona o hazardních hrách nazvané „Šťastné kolo“, a to celkem na třech započitatelných hracích stolech. Tuto živou hru byla v souladu s uvedenými rozhodnutími provozovat tak, aby byla zájemcům o tuto hru hra poskytnuta po celou provozní dobu kasina, a to bezodkladně a současně všech třech na započitatelných stolech. V rámci kontroly tři kontrolující současně provedli kontrolní nákup spočívající v účasti na živé hře „Šťastné kolo“. Každý z kontrolujících se hry účastnil u jednoho ze tří vedle sebe umístěných stolů. Obsluhu živé hry „Šťastné kolo“ jako krupiérka pro všechny tři kontrolující u všech tří stolů zajišťovala po celou dobu, co se všichni tři kontrolující hry účastnili, pouze jedna zaměstnankyně žalobkyně. Tato zaměstnankyně se pohybovala mezi všemi třemi stoly živé hry a sama vykonávala veškeré nezbytné činnosti nezbytné pro průběh hry (přijímala sázky u jednotlivých stolů, roztáčela postupně herní kola umístěná po jednom čelně před každým stolem a po jejich zastavení vyhodnocovala výsledek hry). Jiný zaměstnanec žalobkyně nebyl v průběhu hry u žádného z hracích stolů přítomen. Od okamžiku zahájení kontroly do ukončení kontrolního nákupu byli v provozovně přítomni pouze dva zaměstnanci žalobkyně. Teprve po ukončení kontrolního nákupu se do provozovny dostavil třetí zaměstnanec. Správní orgán I. stupně a následně i žalovaný dospěli na základě těchto skutečností k závěru, že žalobkyně se tímto jednáním dopustila přestupku podle § 123 odst. 3 písm. g) zákona o hazardních hrách, neboť v rozporu s § 68 odst. 4 zákona o hazardních hrách nezajistila, aby po celou provozní dobu kasina byla umožněna hra nejméně u 3 hracích stolů živé hry „Šťastné kolo“. Podle správních orgánů tuto povinnost mohla žalobkyně splnit pouze za předpokladu, že by u každého hracího stolu obsluhoval hru jeden krupiér, nikoliv tak, že jeden krupiér obsluhoval sám všechny 3 hrací stoly. Žalobkyně je naopak přesvědčena, že taková povinnost jí z § 68 odst. 4 zákona o hazardních hrách nevyplývá.
57. Spornou otázkou mezi žalobkyní a žalovaným tedy je, zda § 68 odst. 4 zákona o hazardních hrách stanovuje provozovateli kasina povinnost zajistit po celou provozní dobu kasina živou hru u alespoň tří stolů takovým způsobem, jak tvrdí žalovaný, tedy že každý stůl musí mít svého krupiéra, nebo takovou povinnost provozovateli kasina nestanovuje, a proto jej nelze za její nedodržení postihovat.
58. Žalobkyně v této souvislosti namítala, že žalovaný vyložil § 68 odst. 4 zákona o hazardních hrách extenzivním způsobem, protože v rozporu s logickým výkladem pomocí argumentu *a silentio legis* vytvořil pro žalobkyni jako adresáta této právní normy novou povinnost zajistit krupiéra po celou provozní dobu kasina pro každý stůl živé hry. Žalovaný tím podle žalobkyně porušil princip zákonnosti výkonu veřejné moci. Úmyslem zákonodárce

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

bylo ponechat provozovateli živé hry patřičnou volnost, pokud současně zajistí ochranu hráčů živé hry. Žalobkyně mohla dle uděleného povolení nechat všechny stoly obsluhovat jedním krupiérem. Výklad žalovaného povede k likvidaci legálních provozovatelů živé hry, kteří nebudou s to unést náklady spojené s provozem živé hry.

59. Soud k této žalobní námitce především uvádí, že touto otázkou se již správní soudy opakovaně zabývaly (Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 6 As 196/2020 - 32, na který poukázala ve svém vyjádření žalovaný a dále např. Krajský soud v Hradci Králové v rozsudku ze dne 28. 4. 2021, č. j. 31 Af 19/2020 - 72, Krajský soud v Plzni v rozsudku ze dne 2. 11. 2020, č. j. 57 A 179/2019 - 106, Krajský soud v Praze v rozsudcích ze dne 20. 1. 2022, č. j. 51 Af 50/2020 - 39 a v žalovaném také zmíněném rozsudku č. j. 55 Af 58/2020 - 33 a Krajský soud v Ústí nad Labem v rozsudku ze dne 25. 6. 2020, č. j. 59 A 59/2019 - 40 a ze dne 1. 6. 2022, č. j. 59 A 80/2021 - 55 a konečně také Městský soud v Praze v rozsudku č. j. 14 Af 33/2020 - 42, na který rovněž poukázal žalovaný a který se týkal sporu týčů účastníků jako v právě projednávaném případě). Soud přitom neshledal žádný důvod k tomu, aby od závěrů uvedených v těchto rozsudcích jakkoliv odchyloval.
60. V rozsudku č. j. 14 Af 33/2020 - 42 Městský soud v Praze vycházel z obdobného skutkového stavu. Jak vyplývá z bodů 3 až 13 odůvodnění tohoto rozsudku, také v tomto případě správní orgán I. stupně u žalobkyně provedl kontrolu dodržování zákona o hazardních hrách v provozovně, jež byla kasinem (Casino Viva Rodeo). Žalobkyně i v tomto kasinu provozovala tři započitatelné stoly živé hry „Šťastné kolo“. Také v tomto případě provedli zároveň tři kontrolující kontrolní nákup spočívající v jejich současné účasti na živé hře „Šťastné kolo“. Obsluhu živé hry „Šťastné kolo“ jako krupiéri prováděli dva zaměstnanci žalobkyně. Jeden obsluhovala jeden stůl, druhý dva stoly. Rovněž v tomto případě dospěly správní orgány k závěru, že se žalobkyně dopustila přestupku podle § 123 odst. 3 písm. g) zákona o hazardních hrách, neboť v rozporu s § 68 odst. 4 zákona o hazardních hrách neumožnila po celou provozní dobu kasina hazardní hru u tří hracích stolů živé hry „Šťastné kolo“. V rámci žalobních námitek, jejichž vypořádáním se soud zabýval v rozsudku č. j. 14 Af 33/2020 - 42, pak žalobkyně uplatnila zcela shodnou žalobní námitku, jako v právě projednávaném případě.
61. Zdejší soud v rozsudku č. j. 14 Af 33/2020 - 42 dospěl při posuzování této námítky žalobkyně k následujícím závěrům:

„Smysl živé hry je vyjádřen v důvodové zprávě k § 57 zákona o hazardních hrách: „Novou samostatnou kategorií hazardní hry podle tohoto zákona je živá hra, která je oproti ostatním druhům hazardních her specifická v tom, že je zde neopomenutelně zastoupen prvek fyzické přítomnosti krupiéra. [...] Zachovává se tak tradiční povaha kasinových her, kde hráči s hmotnými hodnotovými či hracími žetony u hracích stolů hrají živou hru, kterou řídí krupiér. Úkolem krupiéra je tak vykonávat veškeré činnosti související s řízením hry, přerozdělováním žetonů a dohledem nad dodržováním veškerých pravidel s hrou spojených. Vzájemná interakce hráčů mezi sebou, popřípadě hráčů s krupiérem odlišuje a definuje živou hru jako takovou a tvoří její nezastupitelný charakteristický prvek. Zákon dále uvádí demonstrativní výčet možných druhů živé hry. Jedná se zejména o hry, které jsou provozovány v kasinech a jsou tak s nimi spojeny přísnější zákonné povinnosti (např. ruleta, karetní hra i ve formě turnaje nebo hra v kostky). Z důvodu povahy živé hry a riziky s ní spojenými umožňuje zákon provozování této hazardní hry pouze v kasině, kde je zajištěna dostatečná kontrola a jiná ochranná opatření.“

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

Z výše uvedeného je patrné, že neodmyslitelným znakem živé hry je přítomnost krupiéra. Žalobkyně provozovala tři stoly živé hry kolo štěstí. Ačkoli patří kolo štěstí k jednodušším živým hrám, je krupiér povinen odemknout část hracího stolu, kde se nachází žetony; vysvětlit hráčům pravidla; přijmout sázky; roztočit kolo štěstí; vyhodnotit výsledky hry; uschovat nevýherní žetony; vyplátit případnou výhru; a po celou dobu dohlížet na dodržování pravidel hry.

Konkrétní pravidla hry jsou uvedena na str. 49 herního plánu ke hře kolo štěstí, který je nedílnou součástí základního povolení: hráči umísťují sázky do ukončení příjmu sázek krupiérem; poté krupiér zatočí mechanickým kolem ve směru hodinových ručiček, přičemž minimální počet otočení mechanického kola je třikrát 360° kolem vlastní osy; pokud nedojde k požadovanému počtu otočení, krupiér prohlásí hru za neplatnou, jinak vyhodnotí výsledek a popř. vyplátí výhru.

V okamžiku zahájení kontroly provozovny dne 29. 7. 2019 byli na místě přítomni dva zaměstnanci: pan J. V. (krupiér) a paní L. V. (krupiér a recepční/obsluha kasina). Třetí zaměstnanec (vedoucí provozu a krupiér) přišel později. Časový rozsah povinnosti zajistit krupiéra zvlášť ke každému stolu živé hry nelze vykládat tak, že dostačuje, aby krupiér přišel až v případě potřeby, tj. zájmu dostatečného poč hráčů (shodně rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 2. 11. 2020, č. j. 57 A 179/2019-106, bod 72). Živá hra musí být zájemcům poskytnuta v souladu s podmínkami č. 4 a 15 uvedenými ve výroku IV. základního povolení: po celou provozní dobu kasina, a to bezodkladně a současně na započítatelných stolech. Je-li stůl živé hry volný, nesmí hráč čekat, než bude krupiér dostupný; musí být obsloužen bezprostředně. To platí též pro samotný průběh živé hry. Není přípustné, aby se krupiér při živé hře věnoval na přeskáčku dvěma hráčům. Soud pro úplnost dodává, že pozdní příchod pana O. V. do provozovny nevylučuje odpovědnost žalobkyně také proto, že ze tří přítomných zaměstnanců musel jeden provádět registraci návštěvníků kasina, nemohl vykonávat funkci třetího krupiéra.

Přísné pravidlo „jedna živá hra, jeden krupiér“ je odůvodněno v důvodové zprávě k § 68 odst. 4 zákona o hazardních hrách: „V rámci kasina se provozuje primárně živá hra. [...] Zákon současně stanovuje povinnost umožnit po celou provozní dobu hru minimálně u tří hracích stolů živé hry, což má zabránit vzniku tzv. kvazikasin, kdy se jedná fakticky o hernu, avšak provozovanou pod označením kasino. Účelem těchto omezení je zmírnění, resp. eliminace a především předcházení případných negativním dopadům neodlučitelně spojených s provozem kasin (např. zvýšená kriminalita, rušení nočního klidu, narušování běžného denního života, vyšší a častější možnost prohry, zadluženost aj.).“ Provoz kasina spočívá předně v poskytování živé hry po celou provozní dobu, což znamená, že žalobkyně byla povinna mít v kasinu přítomny tři krupiéry v provozní době. Jedině tak mohla při projevení hráčského zájmu bezodkladně umožnit živou hru současně na všech započítatelných stolech a zajistit dodržování pravidel živé hry kolo štěstí.

Plnění této povinnosti provozovatele kasina je finančně nákladné, ale takový účinek zákonodárce zamýšlel; chtěl soustředit provoz hazardních her do větších kasin a předejít vzniku kvazikasin, tj. míst, v nichž je sice provozována živá hra, ale slouží zejména k provozu technické hry (shodně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 9. 2020, č. j. 6 As 196/2020-32, bod 20 a 21). Proto neobstojí tvrzení žalobkyně, že o živou hru šťastné kolo neprojevovali hráči zájem a zajištění tří krupiérů by zardousilo její podnikání. Provozovna je kasinem, pročez žalobkyně musí splňovat zákonné podmínky pro provozování kasina uvedené v § 68 odst. 4 zákona o hazardních hrách a v základním povolení. Nezájem hráčů o živou hru je

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

součástí podnikatelského rizika žalobkyně, které nelze vyloučit tím, že stoly živé hry nebudou v provozní době kasina obsluhovány příslušným počtem krupiéřů.

Žalovaný dovodil povinnosti žalobkyně nejen z dikce zákona a základního povolení, ale též pomocí smyslu a účelu § 68 odst. 4 zákona o hazardních hrách, který správně zjistil z důvodové zprávy a judikatury správních soudů. Právní normou není výhradně jazyk zákona, ale také jeho účel (nálezy Ústavního soudu ze dne 17. 12. 1997, sp. zn. Pl. ÚS 33/97). Proto nelze hovořit o tom, že zákon o hazardních hrách mlčí a žalovaný svévolně dotváří povinnosti žalobkyně nad zákonný rámec. Argumentum a silentio legis se v této věci neuplatní, protože se řadí k argumentům teleologickým; lze jej použít pouze v případě, že mlčí jak znění zákona, tak jeho smysl (MELZER, Filip. Metodologie nalézání práva. Úvod do právní argumentace. 2. vydání. Praha: C.H. Beck, 2011, s. 128, 129 a 244). Účel provozování živé hry vyžaduje, aby měl každý stůl živé hry svého krupiéra po celou provozní dobu kasina. Žalobkyně této povinnosti nedostála, a proto jednala v rozporu se zákonem. Žalovaný nenutil žalobkyni k jednání, které jí zákon neukládal.

Městský soud shrnuje, že žalovaný nevykonával veřejnou moc nezákonně, nejednal v rozporu s žalobkyní rozsáhle citovanými nálezy Ústavního soudu, které se týkaly různých projevů principu zákonnosti dle čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod. Povinnost uvedená v § 68 odst. 4 zákona o hazardních hrách vyžaduje, pro dosažení účelu v podobě zajištění řádného průběhu živé hry a předcházení vzniku kvazikasin, aby žalobkyně poskytovala živou hru po celou provozní dobu kasina bezodkladně a současně u všech započitatelných stolů živé hry. Toboto cíle lze dosáhnout pouze tím způsobem, že každý krupiér se bude věnovat právě jednomu stolu živé hry. Žalobkyně tuto povinnost porušila, což vyplývá jak ze záznamu živé hry, tak z podaných vysvětlení.“

62. Podobný závěr vyslovil také Krajský soud v Praze v rozsudku č. j. 55 Af 58/2020 - 33:

„Podle § 68 odst. 4 zákona o hazardních hrách musí být v kasinu umožněna hra nejméně u 3 hracích stolů živé hry, a to po celou provozní dobu kasina. Zákonodárce tedy vyžaduje, aby v kasinu byla jako hlavní činnost provozována živá hra (§ 68 odst. 1 zákona o hazardních hrách), čímž odlišuje kasino od herny, ve které je jako hlavní činnost provozována technická hra (§ 67 odst. 1 zákona o hazardních hrách). Po celou provozní dobu kasina vymezenou v povolení k umístění kasina tak musí být účastník hazardní hry umožněno si kdykoliv zahrát hru živé hry u kteréhokoli povoleného stolu živé hry. Tímto opatřením má být docíleno, že z pohledu zákona zůstane provoz živé hry hlavní činností kasina. Ačkoliv i v kasinu může vedle živé hry docházet k provozu technických her, je tato vedlejší činnost limitována stanovením minimálního počtu stolů, u kterých musí být po celou dobu provozu kasina umožněna živá hra povolená v souladu s § 98 odst. 2 zákona o hazardních hrách (tzv. započitatelné stoly živé hry). Na tyto počty hracích stolů živé hry jsou dále navázány limity pro počty herních pozic technické hry, které mohou být v kasinu povoleny. Není tedy pochyb o tom, že živá hra musí být v kasinu umožněna současně na všech započitatelných stolech živé hry. Tomuto výkladu odpovídá i znění důvodové zprávy, z níž vyplývá, že „(...) povinnost umožnit po celou provozní dobu hru minimálně u tří hracích stolů živé hry má zabránit vzniku tzv. kvazikasin, kdy se jedná fakticky o hernu, avšak provozovanou pod označením kasino“ (srov. již zmíněný rozsudek NSS č. j. 6 As 196/2020 - 32, bod 20 - 21).

Nejenže je tedy povinnost, jejíž nesplnění je žalobkyni vytýkáno, přímo dovoditelná výkladem dotčených ustanovení, ale tato povinnost jí byla také explicitně stanovena v základním povolení k provozování živé hry, které ve výroku IV. bodu 4 uvádí, že „Dnem zahájení provozu

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

započitatelných hracích stolů v kasinu, provozovatel provozuje tyto stoly po celou provozní dobu uvedenou v povolení k umístění kasina.“, přičemž bod 15 výroku IV. citovaného povolení dále stanoví, že „Provozovatel zajistí, aby byla účastníkům živé hry v kasinu vždy bezodkladně umožněna současně hra na započitatelných hracích stolech uvedených v povolení k umístění kasina, jejichž provoz byl zahájen“. Není tedy pochyb o tom, že živá hra musí být v kasinu umožněna současně na všech započitatelných stolech živé hry (stejně viz citovaný rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem č. j. 59 A 59/2019 - 40).

Soud uvádí, že žalovaný v tomto smyslu také odůvodnil napadené rozhodnutí, tudíž § 68 odst. 4 zákona o hazardních hrách vyložil a aplikoval zcela správně. Nelze mít za to, že právní úpravu vykládal extrémně extenzivně. Plyne-li z právní úpravy s ohledem na její účel povinnost, že živá hra musí být v kasinu umožněna současně na všech započitatelných stolech živé hry, nemůže objektivně stačit k obslužení všech tří stolů jediná osoba (klíčový prvek živé hry), byť by plynulost hry na všech stolech byla omezena jen neznatelně v důsledku provozování jednoduché hry, jak tomu bylo v projednávané věci. Právní úprava se tu totiž nesnaží chránit plynulost hraní hazardních her, ale především omezit negativní dopady hazardu ve společnosti. Tím, že žalobkyně zajišťuje obsluhu tří stolů živé hry pouze jedinou osobou, zjevně obchází plnění povinnosti plynoucí z § 68 odst. 4 zákona o hazardních hrách. Kdokoliv, kdo by zamýšlel zahájit živou hru u třetího stolu v okamžiku, kdy je krupiér zaneprázdněn točením kola štěstí u prvního stolu, měl by smůlu, lhotejno, že jen na několik vteřin. Soud znovu zdůrazňuje, že citované ustanovení nemá chránit plynulost hry, ale prosazovat cíle právní úpravy spočívající v omezení dostupnosti hazardu na několika málo místech s vyšší koncentrací hazardních her (viz citovaná judikatura a důvodová zpráva k zákonu o hazardních hrách). Legislativní záměr ztěžuje přístup veřejnosti k hazardním hrám, které se tak nebudou moci nacházet „na každém rohu“, a současně klade ekonomické a organizační překážky potenciálním zájemcům o profitabilní podnikání v sektoru hazardu. Soud dodává, že takový postup zákonodárce shledává zcela legitimní a přiměřený.“

63. Z uvedeného je zřejmé, že správní soudy opakovaně dospěly k závěru, s nímž se soud i v tomto případě ztotožňuje, že účelem § 68 odst. 4 zákona o hazardních hrách je prosazovat cíl právní úpravy zákona o hazardních hrách spočívající v omezení dostupnosti hazardu pouze na několik málo míst s vyšší koncentrací hazardních her. Legislativní záměr ztěžuje přístup veřejnosti k hazardním hrám a současně klade ekonomické a organizační překážky potenciálním zájemcům o ekonomicky výhodné podnikání v tomto sektoru. Pokud tedy zákonodárce pro naplnění tohoto cíle vyžaduje, aby v kasinu byla jako hlavní činnost provozována živá hra, musí být po celou provozní dobu kasina vymezenou v povolení k umístění účastníkům hazardní hry umožněno si kdykoliv zahrát hru živé hry u kteréhokoli povoleného stolu živé hry. V takovém případě však nemůže stačit k obslužení více herních stolů jediná osoba, neboť tím by byla plynulost a dostupnost živé hry omezena. Z ustanovení § 68 odst. 4 zákona o hazardních hrách tak s ohledem na jeho účel vyplývá pro provozovatele kasina jednoznačná povinnost zajistit po celou provozní dobu kasina potenciálním zájemcům možnost zahrát si živou hru u alespoň tří stolů takovým způsobem, že každý stůl musí mít svého krupiéra, který právě jen u tohoto stolu živou hru obsluhuje.
64. Správní orgán I. stupně v prvostupňovém rozhodnutí i žalovaný v napadeném rozhodnutí tedy vyložil § 68 odst. 4 zákona o hazardních hrách s ohledem na definici živé hry uvedenou § 57 odst. 1 zákona o hazardních hrách správným způsobem a dospěli ke správnému závěru, že je v rozporu s § 68 odst. 4 zákona o hazardních hrách, aby jeden

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

krupiér současně obsluhoval živou hru u více než jednoho hracího stolu. Právě k tomu v posuzovaném případě došlo, neboť jedna zaměstnankyně žalobkyně jako krupíerka sama dne 1. 4. 2019 obsluhovala v průběhu kontrolního nákupu v provozovně žalobkyně, jež byla kasinem, současně živou hru „Šťastné kolo“ na třech započitatelných stolech živé hry. Závěr žalovaného, že se žalobkyně uvedeným jednáním dopustila porušení § 68 odst. 4 zákona o hazardních hrách a tedy přestupku podle § 123 odst. 3 písm. g) zákona o hazardních hrách je tudíž také správný.

65. Tato žalobní námitka tedy není důvodná.

VIII. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

66. Žalobkyni byla napadeným rozhodnutím uložena pokuta za porušení § 68 odst. 4 zákona o hazardních hrách, jenž stanoví, že v kasinu musí být umožněna hra nejméně u 3 hracích stolů živé hry, a to po celou provozní dobu kasina. Tohoto porušení se měla podle správních orgánů žalobkyně dopustit tím, že během kontrolního nákupu provedeného v kasinu provozovaném žalobkyní, který spočíval v účasti na živé hře „Šťastné kolo“, který provedli v rámci kontroly celkem tři kontrolující pracovníci správního orgánu I. stupně, jedna zaměstnankyně žalobkyně obsluhovala současně živou hru „Šťastné kolo“ na třech stolech živé hry současně. Správní orgány dospěly k závěru, že žalobkyně tímto jednáním porušila povinnost stanovenou v § 68 odst. 4 zákona o hazardních hrách, neboť z toho ustanovení vyplývá provozovateli kasina povinnost zajistit po celou provozní dobu kasina živou hru u alespoň tří stolů takovým způsobem, že každý stůl musí mít svého krupiéra. Žalobkyně namítala, že taková povinnost jí z § 68 odst. 4 zákona o hazardních hrách nevyplývá, a že správní orgány vyložily § 68 odst. 4 zákona o hazardních hrách nepřipustně extenzivním způsobem v neprospěch žalobkyně. Soud této žalobní námitce nepřisvědčil. Účelem § 68 odst. 4 zákona o hazardních hrách je prosazovat cíl právní úpravy zákona o hazardních hrách spočívající v omezení dostupnosti hazardu pouze na několik málo míst s vyšší koncentrací hazardních her. Pokud tedy zákonodárce pro naplnění tohoto cíle vyžaduje, aby v kasinu byla jako hlavní činnost provozována živá hra, musí být po celou provozní dobu kasina vymezenou v povolení k umístění účastníku hazardní hry umožněno si kdykoliv zahrát hru živé hry u kteréhokoli povoleného stolu živé hry. V takovém případě však nemůže stačit k obslužení více herních stolů jediná osoba, neboť tím by byla plynulost a dostupnost živé hry omezena. Správní orgány tedy vyložily § 68 odst. 4 zákona o hazardních hrách s ohledem na jeho smysl a účel správně a dospěly ke správnému závěru, že žalobkyně jej tím, že jedna její zaměstnankyně obsluhovala jako krupíerka celkem tři stoly živé hry současně, toto ustanovení porušila. Jelikož soud žalobkyni uplatněnou námitku neshledal důvodnou a ani neshledal žádnou vadu napadeného rozhodnutí, k níž by musel přihlídnout z úřední povinnosti a pro kterou by bylo potřeba napadené rozhodnutí zrušit, soud žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
67. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., dle něž má právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů ten účastník, který měl ve věci úspěch. Žalobkyně v řízení úspěšná nebyla a žalovanému žádné účelně vynaložené náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly. Právo na náhradu nákladů proto nemá ani jedna z nich.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

náměstí 6, Brno, a to v tolika vyhotoveních (podává-li se v listinné podobě), aby jedno zůstalo soudu a každý účastník dostal jeden stejnopis. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 24. listopadu 2022

JUDr. Ing. Viera Horčicová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.